

סיפורי

מעשיות גליון

לשלח השבת

פרשת
כי תשא
י"ח אדר א' שנת
ה'תשפ"ב
שנה 3, גליון 15
(67)

יציאת מצרים יציאת מצרים יציאת מצרים

וְדַבְּרוּ בִּינְיָהֶם, שִׁישְׁאָרוּ פֶּאֶן, כִּי יֵשׁ לָהֶם לֶאֱכֹל וּלְשִׁתּוֹת, וּמִתְעַנְּגִים בְּתַעֲנוּג נִפְלָא בְּזָה, שְׁכַל מִינֵי תַעֲנוּגִים בְּמִלִּים בְּנִגְדָּה זָה.

נועם זיו חיות אלקותו יתברך שמו

מוהרא"ש כותב, שכשאדם זוכה להגיע לצדיק הוא מתחיל להרגיש "נועם זיו חיות אלקותו יתברך שמו", הוא מתחיל להרגיש את הטעם המתוק הערב והנעים של השם יתברך; לכן הם החליטו להישאר אצל הצדיק.

הסית העבד את הארון (הינו בן המלך האמת) לשאל אותו (את אדם היער) מה זאת.

למה וילמה...

מוהרא"ש זכרונו לברכה אומר (בספר נהרי אפרסמון) רואים פה דבר מעניין, בן המלך האמתי לא היו לו שום קושיות, כי בן אדם שחי עם אמונה, הוא חי עם השם יתברך, אצלו אין שום קושיות, רק לעבד היה קושיות. כי כשמתנתקים מהאמונה יש הרבה קושיות, 'למה וילמה', 'למה לא הולך לו טוב?' 'למה לפלוני יש כן הכל?' 'למה הוא סובל את הצרה הזאת?' 'למה לא הולך לו בשידוכים?' 'למה אין לו ילדים?' 'למה אין לו פרנסה?' תמיד יש לו קושיות. לכן הוא ביקש מבן המלך האמתי שישאל את אדם היער מה פשר שירת החיות.

ושאלו. השיב לו, שזהו איך שהחמה עשה מלבוש להלבנה, ואמרו כל החיות של היער: היות שהלבנה עושה להם טובות גדולות, כי עקר ממשלתם הוא בלילה, כי לפעמים הם צריכין לבגס בישוב, וביום אין יכולים, ועקר ממשלתם בלילה, והלבנה עושה להם טובה בזה, שמאירה להם, על כן הסכימו שיעשו נגון חדש לכבוד הלבנה, וזהו קול הנגינה שאתם שומעים (דהינו שכל החיות והעופות מנגנים נגון חדש לכבוד הלבנה, שקבלה מלבוש מן החמה) וכששמעו שזהו נגון, הטו אונם יותר ושמעו שהוא נגון נפלא ונעים מאד מאד. ואמר להם האדם היער הנ"ל: מה זה חידוש אצלכם הלא יש אצלי כלי, שקבלתי מאבותי, שהם ירשו מאבות אבותיהם, שהפלי עשויה עם עלים וצבעונים כאלו, שששמניחים הכלי הזאת על איזה בהמה או עוף, אזי תקף מתחיל לנגן הנגון הזה.

אחר כך חזר ונעשה החוכא הנ"ל, ונעשה יום. והלך לו

שבת קודש פרשת וארא, מברכים חודש שיבט, שנת תשפ"ב לפרט קטן, ראש הישיבה שליט"א שבת בויליאמסבורג יע"א. בבוקר לאחר התפילה בקידושא רבא' ראש הישיבה שליט"א המשיך את שיעורו בספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה יא, מבן מלך ובן שפחה שנתהלפו.

תקציר

רבינו סיפר את הסיפור מבן מלך ובן שפחה שהתחלפו וכל מה שעבר עליהם, הם הגיעו ליער ופגשו את אדם היער. בבוקר הלך אדם היער ובלילה הוא חזר. רבינו מספר, שבלילה הם שמעו קולות של חיות, החיות שאגו ונהמו בקולות מפחידים, האריה שאג, והנמר נהם, והציפור צפצפה, וכך כל חיה השמיעה קול אחר, ובתחילה הם מאוד נבהלו, ולכן הם לא הקשיבו לקול.

רבינו הקדוש מספר:

אחר כך הטו אונם ושמעו, שהוא קול נגינה זמרה נפלאה ונוראה מאד. והטו אונם יותר ושמעו, שהוא קול זמרה ונגינה נפלא מאד מאד, שהוא תענוג נפלא ועצום מאד לשמע זאת, שכל התענוגים של העולם כלם כאין, ואינם נחשבים, ובמילים לגמרי נגד התענוג הנפלא הזה של הנגינה הזאת.

אבל חי כמו פרעה

כבר דיברנו מזה שבוע שעבר; כשבן אדם מתנתק חס ושלום מהשם יתברך, הוא אינו יודע שיש בורא עולם, או שכן מאמין בבורא עולם אבל הוא חי כמו פרעה, הוא חושב שיש טבע, מקרה ומזל, הוא חושב שדברים קורים סתם כך, אז זה מאוד מפחיד, החיות שואגות ונוהמות, האריה שואג, הנמר נוהם, הציפור מצפצפת ושורקת.

הכל מחושב

אבל ברגע שאדם מתדבק בהשם יתברך, הוא מחדיר בעצמו שהשם יתברך מנהיג הכל, אין שום דבר שקורה מעצמו, כל תזוזה מגיעה מהשם יתברך, כמו שהבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו גילה לנו שאפילו עלה שנשר מהעץ, אפילו קש שנפל מהעגלה - זה גם בחשבון מדויק משמים; האדם מאמין "המשפחה שלי היא עם חשבון", "אשתי היא עם חשבון", "הילדים שלי הם עם חשבון", "הפרנסה שלי היא עם חשבון", "השידוכים שלי הם עם חשבון", הכל הכל עם חשבון - אז הוא מתחיל לראות שהחיים שלו הם כזה עונג ומתיקות ששום תענוג לא ישווה להם.

האדם היער הנ"ל, והוא הינו בן המלך האמת) הלך לחפש אחר הפלי הנ"ל. וחפש בכל אותו החדר ולא מצא, ולהלך יותר היה מתירא ללך. והם הינו האדון (שהוא בן המלך האמת) והעבד (שהוא בן השפחה באמת, שהיה מתחלה מלך, כנ"ל), היו מתיראים לומר לאדם היער הנ"ל שיוליכם לישוב; אחר כך בא אדם היער הנ"ל ואמר להם, שיוליכם לישוב, והוליך אותם לישוב. ולקח את הפלי הנ"ל ונתנה לבן המלך האמתי ואמר לו: הפלי אני נתן לך, ועם האדם הזה (הינו העבד שלו, שהוא בן השפחה באמת, שהיה מלך תחלה מחמת החלופ, כנ"ל) תדע איך להתנהג עמו. ושאלו אותו: להיכן גלך? אמר להם, שישאלו וידרשו אחר המדינה, שנקראת בשם הזה: המדינה טפשיית והמלך חכם. (דאם ניירישע לאנד אין דער קלוגיר מלכות, בזה הלשון ספר רבנו, גרו יאר).

שאלו אותו: להיכן ולא יזה צד נתחיל לשאל אחר המדינה הזאת? הראה להם בידו לצד פלוני (במראה באצבע). ואמר האדם היער להבן מלך האמתי: לך לשם, אל המדינה הנ"ל, ושם תבוא אל הגדלה שלך.

והלכו להם. והיו הולכים בדרךם, והיו מתאנים מאד למצא איזה היה או בהמה לנסות את הפלי הנ"ל אם תוכל לנגן, כנ"ל, אך עדין לא היו רואים שום מין חיה. אחר כך באו יותר לישוב ומצאו איזה בהמה, והניחו הפלי עליה והתחילה לנגן, כנ"ל. והיו הולכים ובאים, עד שבאו אל המדינה הנ"ל. ואותה המדינה היה חומה סביב לה, ואין נכנסין אליה כי אם בשער אחד, וצריכים לסבב כמה פרסאות, עד שבאין אל השער לכנס אל המדינה; והלכו וסבבו, עד שבאו אל השער. כבואם אל השער, לא רצו להניח אותם לפנים, היות שהמלך של המדינה מת, ונשאר הבן מלך, והניח המלך צוואה: פאשר שעד עכשו היו קוראין את המדינה דאם ניירישע לאנד אין דער קלוגיר מלכות, עכשו יהא קוראין אותה להבן דאם קלוגע לאנד אין דער ניירישער מלכות, ומי שיחגר מתניו לזה, שיחזר השם לקדמותו, דהינו שיהיו חוזרים וקוראים את המדינה בשם הראשון, דהינו מדינה טפשיית ומלך חכם הוא יהיה מלך.

החכמה באה מהשם יתברך

המלך השאיר צוואה, שמי שיוכל להחזיר את המדינה לשמה הראשון "המדינה הטפשיית והמלכות החכמה" הוא יהיה מלך; כי מי שיוכל להחדיר בעולם שנזכור שאנחנו טפשים, אנחנו לא יכולים כלום, רק השם יתברך הוא הכל, כל החכמה באה מהשם יתברך - זהו הצדיק.

התחילו לדבר על עצמם

כל זמן שהמלך הראשון היה חי, הוא החדיר לאנשיו שיחיו עם האמונה שהכל מהשם יתברך, ושום דבר לא מעצמינו, לעומת זאת בנו שירש את המלוכה ונהיה מלך, לא נהג באותה דרך של אביו, ונהיה להפך, והחלו לקרוא למדינה בשם "המדינה החכמה והמלכות הטפשיית", והחלו לדבר מעצמם: "אנו חכמים", "אנו מוצלחים", "אנחנו הענין", ומהמלכות הם לא דיברו, הם כבר לא דיברו מהשם יתברך, ש"המלוכה והממשלה לחי עולמים", הם תמיד היו עסוקים בעצמם, 'אנחנו' ו'אנחנו', לכן השאיר המלך הראשון צוואה שמי שיוכל להחזיר את המדינה לשמה הראשון "המדינה הטפשיית והמלכות החכמה" שיוכל להחדיר שוב בעם את השם יתברך, הוא יהיה המלך.

על פן אין מניחין שום אדם לפנים אל המדינה, כי אם מי שיחגר מתניו לזה; על פן לא רצו להניח אותו לפנים ואמרו לו: האתה יכול לחגר מתניך לזה, להחזיר אל המדינה השם הראשון? ונודאי אי אפשר להכניס עצמו לדבר פנה, ולא יכלו לכנס. והסיתו העבד הנ"ל, שיחזרו לביתם, אך הוא לא רצה לחזר מחמת שהאדם היער אמר לו שילך למדינה זו, ושם יבוא לגדלה שלו.

בתוך כך בא לשם עוד אדם אחד שהיה רוכב על סוס ורצה לכנס, ולא הניחו אותו גם כן לפנים מחמת הנ"ל. בתוך כך ראה שעומד הסוס של אותו האדם, ולקח הפלי הנ"ל והניחה על הסוס והתחיל לנגן הנגון הנפלא מאד, כנ"ל. ובקש מאד האדם של הסוס, שימכר לו הפלי הזאת ולא רצה למכרה. והשיב לו. מה תוכל לתן לי בעד פלי נפלא כזה? אמר לו האדם של הסוס הנ"ל: מה תוכל לפעל עם הפלי הזאת? (הלא הוא רק) שתעשה עמה קאמעדיא, ותקבל דינר.

לעובדא ולמעשה

האדם שרכב על הסוס שאל את בן המלך האמיתי, מה יהיה לך מהכלי שלך, מה אתה יכול לעשות עם עניני הקבלה שלך, מלשים את הכלי על בהמה והוא מתחיל לנגן, וכי זה יכול לעזור לך למעשה? אני יתן לך דבר שתוכל להשתמש בו בחיים, זה דבר שימושי לעובדא ולמעשה.

אבל אני יודע דבר, שהוא טוב יותר מהפלי שלך, דהינו שאני יודע דבר, שקבלתי מאבות אבותי, להיות מבין דבר מתוך דבר, הינו שאני יודע דבר פזה, שקבלתי מאבות אבותי שיכולים להיות על ידה מבין דבר מתוך דבר שבשאחה אמר איזה דבור בעלמא, יכולים עלידי הקבלה הנ"ל, שיש לי, להבין דבר מתוך דבר, ועדין לא גליתי זאת לשום אדם בעולם, כן אני אלמד אותך הדבר הזה, ואתה תתן לי הפלי הזאת הנ"ל. ונתשכב (הבן מלך האמת, שהיה לו הפלי הזאת כנ"ל), שבאמת הוא דבר נפלא להיות מבין דבר מתוך דבר, ונתן לו הפלי הנ"ל, והוא (הינו האדם של הסוס הנ"ל) הלך ולמדו הדבר הנ"ל להיות מבין דבר מתוך דבר.

והבן מלך האמת, מאחר שנעשה מבין דבר מתוך דבר, היה הולך שם אצל שער המדינה הנ"ל, והבין, שהוא באפשר שיחגר מתניו לזה להחזיר להמדינה שם הראשון, כי כבר נעשה מבין דבר מתוך דבר, על פן הבין שהוא באפשר. אף-על-פי שעדין אינו יודע איך ומת, איך יוכל לעשות זאת, אף-על-פי כן, מאחר שנעשה מבין דבר מתוך דבר, על פן הבין, שהוא באפשר.

אני יכול להגיע להכל

כאשר בן המלך האמתי נהיה 'מבין דבר מתוך דבר' אז הוא הבין שזה כן אפשרי שיוכל להחזיר למדינה את שמה הראשון, אפילו שעדיין לא ידע כיצד. את המתנה של להיות 'מבין דבר מתוך דבר' נתן לנו רבינו, שנדע שהכל אפשרי, אני יכול להגיע להכל.

זה כן אפשרי

כשמתחילים ללמוד את ספרי רבינו נהיים 'מבין דבר מתוך דבר', מתוודעים שאני יכול לשוב להשם יתברך, אני יכול ללמוד, אני יכול להיות יהודי כשר, אני יכול להיות שמח, אני יכול להיוושע בכל דבר; מתחילים לראות שזה כן אפשרי להגיע

וההוא נותן כזה עצה, כל סוגי העצות, אבל כשלוקחים את העצות של רבינו אזי הם "כלו זרע אמת" (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ז).

לתת הרבה מילים טובות

מהו העצות של רבינו? רבינו אומר (שיחות הר"ן, סימן רסד) שצריך לכבד את האשה, עוד אומר רבינו (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן רב) מכיוון שנשים דעתן קלה, נשים הן בקטנות הדעת - צריך לתת הרבה כבוד לאשה, כי ככל שהאדם יותר שרוי בקטנות הדעת כך צריך יותר לתת לו כבוד ולתת לו להיות צודק; לכן צריך לדבר יפה ולתת הרבה מילים טובות בבית.

מחפש צומי

זה לא חס ושלום כדי לזלזל בנשים ולעשות צחוק שהן צריכות תשומת לב, כמו שיש ביטוי אצל ילדים: "אתה מחפש צומי" ... ישמרנו אלוקים כשבן אדם לא צריך תשומת לב, אדם מת לא צריך תשומת לב, הוא כבר לא צריך כלום, אבל כל זמן שאדם חי הוא רוצה שיסתכלו עליו וידברו ממנו, אומר רבינו שהשם יתברך ברא כך את העולם שנשים צריכות את זה יותר.

זה דבר שקשה לומר

אשה צריכה מילים טובות, אשה רוצה שידברו ממנה, מהבגד היפה שלה, מהלבוש היפה שלה, אשה רוצה לשמוע: "את כל כך יפה", "את כל כך חמודה". זה דבר שמאוד קשה לומר, אנשים יכולים לומר הכל, כל מה שמסביב חוץ מהמילים הטובות הפשוטות, אבל כשאדם נותן מילים טובות בבית, הוא מכבד בבית, אז אפשרי לזכות לשלום בית.

להנות כל השנה

אברך סיפר לי היום, מישהו אמר לו: "חבל שאחייך... התחתן בגיל כל כך צעיר, הוא כבר לא יוכל להנות מהטנדר עם הבחורים בפורים, למה צריך לקחת לו את השנים שהוא עוד יכול להוציא את המרץ עם הטנדר, הזמן הקצר שלו בתור בחור זה הרי הזמן שלו שהוא יכול להוציא מרץ ולהנות" ... רחמנות גדולה עליו, הוא לא יודע שאחרי החתונה אני יכול להנות כל השנה, לא רק פעם בשנה בפורים למשך חמש שעות, אני יכול לבלות כל השנה, הוא אף פעם לא ראה את זה, ההורים שלו רבים, האחיות שלו רבים, אז הוא שואל בצדק: "למה שיתחתנו כל כך צעיר?" ...

בגיל חמש עשרה אפשר כבר להיות גרוש?

אברך שני מספר לי, מישהו שאל אותו: "אם מתחתנים בגיל כל כך צעיר, יוצא שבגיל חמש עשרה אפשר כבר להיות גרוש...?!". מה פתאום להיות גרוש?! אצלו במח כל הענין של שלום בית לא אפשרי, הוא רק מתחתן בגלל שכל הכיתה שלו מתחתנת אז הוא חייב גם להתחתן

לא באותו זמן

אצל רבינו כן שייך שיהיה שלום בית, כשמדברים יפה ונותנים מילים טובות בבית. היצר הרע מגיע לאדם ומבלבל לו את המח באמרו: "היא משוגעת, תתגרש ממנה". היצר הרע מגיע לכל אחד, לא לכל אחד הוא בא באותו זמן, היום הוא בא לפלוגי, ויום אחר הוא בא לאלמוני, אצל אחד הוא

להכל, איך? אני עדיין לא יודע, אני עדיין צריך לשמוע את העצות של רבינו, אני עוד צריך לראות מה עלי לעשות, אבל אני יודע ש"זה כן אפשרי" אני עוד אזכה להיות יהודי כשר.

בדור של היום...

השפה של אנשים היא: "בדור שלנו כבר אין צדיקים, ואי אפשר להיות יהודי כשר, פעם היה אנשים מסוג אחר, יהודים תמימים, יהודים עם אמונה, פעם היו נשים צדקניות, הנשים של פעם עם כזה תמימות, היום אין את זה, היום זה כבר לא אפשרי..." וכך לדאבונינו גדלים, זה נכנס בילדים על ידי המחנכים והדיסקים של סיפורי ילדים.

יאוש אצל ילדים

אני מאוד אוהב לשמוע דיסקים לילדים איך שמספרים סיפורי צדיקים, אבל תמיד צורם לי באוזן כשאני שומע איך שמסיימים את הסיפור: "ילדים יקרים, בדורות עברו עוד היו יהודים כאלו, עם אמונה וביטחון, אבל היום כבר אין את זה" ... בין המילים מכניסים ייאוש בילדים, כאילו שבדורות עברו עוד יכלו להיות יהודים כשרים והיום זה לא אפשרי. אני חושב תמיד 'הלוואי שנוכל להוציא דיסקים של ילדים, סיפורי ילדים משלנו, שיראו לילדים דרך איך אפשר עוד בימינו לזכות לכל הדברים האלו, לאמונה חזקה ותמימות בהשם יתברך'.

היום שומעים סיפורים יותר יפים!

שומעים אנשים אומרים, "מה יודעים הדורות של ימינו, פעם הייתה אמונה חזקה, הלכו לצדיק לבקש ברכה, ואחר כך כשחזרו הביתה כבר מצאו את האוצר, היום לא שומעים כאלו סיפורים" ... זה לא אמת, היום שומעים סיפורים יותר יפים, שומעים איך שאנשים ביקשו מהשם עם אמונה חזקה שהשם יעזור, והם ראו ניסים ונפלאות. חוץ מזה, אין שום הגיון איך אנשים חיים היום, אי אפשר לשאול בן אדם: "איך אתה מתפרנס?" "מאיפה יש לך כסף לחיות?" כי התשובה היא: "אני לא מתפרנס, השם יתברך עוזר לי כל יום!" בחישוב על גבי הנייר החשבונות לא תואמים לחיים, כל התקציב הוא רק על ידי נסים מהשם יתברך.

זה סיפורי סבתא

אותו דבר זה שלום בית; אחד סיפר לי, שהוא שמע איך סבא שלו אומר: "שלום בית זה המצאה, זה סיפור סבתא, שלום בית מיועד ליום אחד, ללילה אחד, יותר מזה לא יכול להיות, זה בלתי אפשרי!" סתם כך זה נכון, אבל כשלומדים את ספרי רבינו, אזי נהיים מבין דבר מתוך דבר, ומתוודעים שזה כן אפשרי לחיות בשלום.

לא צריכים להתבייש

איך זה אפשרי - אני עדיין לא יודע, אני עוד צריך לשמוע, אני עוד צריך ללמוד את העצות, אני עוד צריך ללמוד את הספרים הקדושים של רבינו, אבל אני יודע שזה אפשרי. ולא צריך להתבייש לבוא לשאול איך לזכות לשלום בית, איך אפשר לגרום שהשכינה תשרה בבית, לרבינו יש עצה לכל אחד.

כלו זרע אמת

כל אחד נותן היום עצות לשלום בית, זה נותן כזה עצה,

כבר היה אתמול, ואז משתמשים בעצה של רבינו של תפילה והתבודדות, הולכים לצד ומבקשים מהשם יתברך: "רבונו של עולם תעזור לי שאהיה שמח, תעזור לי שאראה את הטוב שבאשתי שנתת לי", כשמתנהגים כך אזי זה כן אפשרי.

יותר שמח עם האישה

אברכים יקרים. אין פרשה שהזוהר הקדוש לא מדבר שהשם יתברך שורה רק איפה שיש בעל ואשה, איפה שהבעל והאשה חיים בשלום, בפרט בשבת - אומר הזוהר הקדוש (תיקוני זהר דף טז.) צריך להיות עוד יותר בשמחה עם האשה, לכן חייבים לתת עוד יותר מילים טובות.

אדם הראשון וחווה

הזהר הקדוש בפרשת בראשית (דף מט:) מסביר את הפרשה של אדם הראשון וחווה איך שהוא דיבר אתה במילים יפות, באמרו (בראשית ב, כג) "עֵצָם מֵעֵצֵי הַגֵּן וּבִשָּׁר מִבִּשְׂרֵי הַיָּם", אנחנו אחד, עיין שם; הזהר הקדוש מראה שם איך שצריך לדבר לאשה עם אהבה. אחד שהוציא ספר על עניני פרישות (אגב, מוהרא"ש הורה לי לשים את הספר בצד), מתקשה מאוד בספרו עם הקטע הזה של הזהר, הוא לא יודע מה לעשות עם זה, הרי רואים בברור שרבי שמעון בר יוחאי מדבר מהיופי של לחיות עם אשה, לכן הוא מנסה להסביר את זה על פי קבלה, שזה מדובר על ספירת המלכות וכו'... זה כל ספר הזהר וזה כל הקבלה, שבעל ואשה ידברו יפה אחד לשני.

לעזוב את כל החכמות והחשבונות

שבת זה זמן שצריך לדבר יפה בבית, ולתת מילים טובות; עזוב את כל החכמות והחשבונות, אם זה כן קשור עכשיו המילה הטובה או לא. אני גם זוכר איך לפני חמש עשרה שנה, בהתחלה כשהתקרבתי למוהרא"ש זכותו יגן עלינו, היה לי גם את החוכמות, אבל מוהרא"ש אמר לי לדבר יפה, אז אני צריך לציית לאדם היער. כשמתחילים לקיים את כל העצות האלו בתמימות אז אחר כך ה כבר מתאים, זה נהיה דבר פשוט, זה הופך להיות אופן הדיבור אחד לשני. כשחיים כך בבית אז נכנסת השכינה בתוך הבית, נהיים שמורים מעבירות, ונהיים קרובים להשם יתברך.

מי צודק

צריך מאוד להיזהר לגרש את המחלוקת מהבית, כל הקליפות שנכנסות "אני צודק" אתה צודק", זה לא משנה מי צודק. השם יתברך נמצא רק בבית שאוהבים אחד את השני.

לפרגן לילדים

השם יתברך יעזור שנאהב אחד את השני, ואז נפרגן את הלימודים של רבינו גם לילדים, דבר שאני מפרגן לעצמי אני מפרגן גם לילדים שלי, אני יראה לילדים שלי את היופי של החיים, איך אבא ואמא אוהבים אחד את השני. זה קורה כשהילדים רואים איך ההורים מדברים יפה אחד לשני, הם לא מתעצבנים אחד מהשני. כשאחד רוצה כך והשני רוצה הפוך הם לא רבים, רק מוותרים אחד לשני.

לא תוכל לעשות שידוכים...

אצלי זו שמחה גדולה, אני עומד כעת לפני נישואי בתי בעזרת השם, אני מאחל לכל אחד שיוכל לחתן את הילדים

ולרוות נחת מהם. אוי איך אני זוכר שאמרו לי: "אתה לא תוכל לעשות שידוכים לילדים שלך!" זה היה דבר טוב כי כך התפללתי הרבה על זה, מאז תחילת התקרבותי אני כבר מתבודד על זה: "רבונו של עולם, אומרים לי שאני לא אוכל לעשות שידוכים לילדים שלי, תעזור לי שאני יוכל לחתן אותם, תעזור לי שאני ימצא שידוכים טובים בשבילם", וברוך השם, השם יתברך עזר לי עד עכשיו, ואני מבקש על להבא.

מהי משפחה חשובה?

במיוחד אני מודה להשם שהילדים שלי נכנסו למשפחות חשובות; מה זה משפחה חשובה? משפחה שכל הבית בנוי רק על לגלות ולפרסם את השם יתברך, בוודאי שכל בית של חסידי ברסלב זה מאוד חשוב, בית שנוסעים לאומן לראש השנה, אבל זה אחרת לגמרי שונה בית שרבינו זה החיים, מאז שקמים בבוקר, מאז המודה אני, עד שהולכים לישון הכל מסתובב סביב 'איך אני יכול היום להחזיר את השם יתברך בעוד יהודי', 'איך אני יכול לגלות את השם יתברך, לספר לכל אחד שיש בורא עולם, לכן זה בשבילי שמחה גדולה, שהשם יתברך יעזור לי הלאה.

להתחזק בהפצה...

הבן הבא שלי נרו יאיר כבר גם צריך שידוך; אני שם עין על משפחות של מפיצים, אני רוצה להכניס את הילדים שלי לבתים חשובים ומיוחסים, משפחה שהבית בנוי על רבינו, זה בנוי עם המחשבה איך אפשר לגלות ולפרסם את השם יתברך בעולם. אני אומר את זה לכם - כדי שאולי עוד אנשים יתחזקו בהפצה.

מסתפרים למען השם יתברך

ברוך השם שכאן מחנכים את הילדים מצעירותם להיות קדושים וטהורים; שאלתי את בתי אם יהיה לה קשה להוריד את השיער אחרי החתונה, אז היא ענתה לי: "לא!" כי כך גדלים הילדים מקטנותם, שבתור ילדה משחקים עם השיער, אוהבים את זה, וכשמתחתנים מורידים את השיער למען השם יתברך, כי כך השם יתברך רוצה. זה נס מיוחד שהילדים שלנו יכולים להיות טהורים וקדושים. השם יתברך יעזור שכולם יזכו לחתן את הילדים בגיל צעיר.

על ידי ספרי רבינו

זה אנחנו צריכים לזכור: "זה כן אפשרי!"; זה אפשרי שאני אהיה יהודי כשר, אפשרי שאני אתפלל, אפשרי שאני לא אפגום יותר ואפשרי שאתקן את הכל. לזה מתוודעים על ידי ספרי רבינו, הופכים להיות מבין דבר מתוך דבר.

השם יתברך יעזור שנציית את רבינו וכך יהיו לנו חיים טובים, אמן.

אחר כך שר ראש הישיבה שליט"א את הניגון: "שִׁבְתָּ קִדְשֵׁנוּ, מִחֲמַד עֵינֵינוּ, מֵאִיר עֵינֵינוּ, בְּזִכּוֹת רַבְּנוּ. אֲשֶׁרֵינוּ אֲשֶׁרֵינוּ, מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ, שְׁזָכֵנוּ לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ".

